

ประเภทของภูมิปัญญาด้าน การขัดการ

ชื่อภูมิปัญญา เล้าข้าว

บทนำ/ความสำคัญของภูมิปัญญา

เล้าข้าว คือสถานที่เก็บข้าวเปลือกจะถูกสร้างด้วยไม้เป็นลักษณะรูปสี่เหลี่ยมพื้นและฝ่าทำมาจากไม้กระدان โดยมีคานรับอย่างแน่นหนา อาจจะอยู่ในตัวบ้านหรือจะแยกอย่างโดดเดี่ยวๆ ได้ อีกรูปแบบหนึ่ง

ความเป็นมา

เล้าข้าว ทำมาจากไม้ไผ่เรียก ที่สานลักษณะทรงกลม แล้วทาด้วยโคลนผสมขี้ควาย และรำหายน นี้ชื่อเรียกว่า “หลองข้าว” หรือลูนข้าว เป็นแบบชั่วคราว โดยทั้งหมดคนพื้นบ้านพื้นเมืองจะเรียกว่า เล้าข้าว โดยมีคติความเชื่อถือว่า ข้าวเป็นสิ่งที่ประเสริฐสุด ห้ามให้ล่วงละเมิด และทำการลบหลู่ โดยส่วนมากจะนิยมยกพื้นเล้าข้าวให้สูงกว่าเรือนนอน โดยมีบริเวณรอบติดต่อกันเล้าข้าว เรียกว่า “ปะ” คือบริเวณรอบเล้าข้าวมีไว้เก็บอุปกรณ์ เช่น สิ่งของใช้ บุ้ง ดง เหง สำ ฯลฯ โดยเล้าข้าวที่ทำแบบควรในส่วนด้านหน้าของเล้าข้าว ก็จะมีเล้าข้าวนิดเล็กอยู่ เรียกว่า “เล้าข้าวม่อ” เล้าข้าวม่อเป็นที่บรรจุข้าวได้เป็นจำนวนมากมาก ประมาณ 5 – 10 ห้าม เพื่อจ่ายต่อการตักไปตามห้อง แล้วเป็นกุศโลบายในการจัดการเกี่ยวกับการกินข้าว เป็นการกระดำเนินงานและหาแนวทางในการประทัยด้วย

เล้าข้าวที่สร้างด้วยความมั่นคงแข็งแรงทึ่ง ไม่และฝ่า โดยจะมีค่าฝ่าอยู่ข้างนอก โดยส่วนฝ่าข้างในเรียนเพื่อสะควรในการประจุข้าว และเป็นการป้องกันการรับน้ำหนักของข้าว ส่วนประตูของเล้าข้าวจะไม่ แป้นปิดตามร่องเรียงขึ้นไปโดยประมาณ 7-8 แผ่น โดยข้างในนั้นจะมีไม้ที่ใช้เป็นตัวხางคาดข้าวหรือเรียน เรียกว่า ไม้ต้ำตา หรือ ไม้คันตา และบุ้งตักข้าวเรียกว่า บุ้งพลอง ภายในตรงส่วนกลางของเล้าข้าวจะมีปุกข้าวเรียกว่า ปุกข้าวแรก เพื่อใส่แก้วแหวนเงินทอง ของที่เป็นมงคล โดยเฉพาะอย่างอย่างยิ่งประเภทเงิน ตุ่น แก้วปั่งค่าน มะพร้าว ส่วนข้างหน้าด้านนอกของเล้าข้าวจะมีปักกะตีน ตักข้าวปักไว้ และยังมีศาลาไม้ลัง ด้วยอาคม เรียก ดายสาหริkin ใจ และลงสีแจ่งติดไว้เพื่อป้องกันพยันอันตรายภัยพิปิ划ที่จะมาบุกวนข้าว เล้าข้าวจะถูกสร้าง ให้มีลักษณะคุ้มแคดคุ้มฟัน และแข็งแรง สามารถรับน้ำหนักของข้าวได้และป้องกันการรบกวนจากสัตว์ เช่น นก หนู และนกจากนั้นตามคติความเชื่อถือของคนพื้นบ้านพื้นเมือง มีความเชื่อว่าจะไม่นำไม่จากเล้าข้าวไปสร้างบ้านเรือน ก็จะให้ถึงความวิบัติ เรียกว่า ชีด เล้าข้าว เรือข้าว หลองข้าว ลูนข้าว ก็คือ สถานที่ที่เก็บข้าวเปลือกไว้เพื่อจะเอาไว้กินหรืออบริโภคอันเป็นปัจจัยหลักในการดำรงวิถีชีวิต จึงมีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ไม่สามารถบรรยายไปได้หมดจึงนับเป็นภูมิปัญญาปัจจุบันของคนพื้นบ้านเวียงสา

ประโยชน์ที่ห้องถินได้รับ

ไว้เก็บข้าวหลังจากการเก็บเกี่ยวเสร็จแล้ว

แหล่งข้อมูล

นายญาณ ส่องเมืองแก่น
บ้านเลขที่ 184 หมู่ 4 ตำบลลกลางเวียง อัมเภอเวียงสา

☎ 054 – 781105